

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 25Co/37/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820202994
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marian Hoffmann, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8820202994.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD. a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XX/XX, XXX XX D. E. F., právne zastúpenej: JUDr. Maroš Džuka, advokát so sídlom Kalinčiakova 871/6, 093 01 Vranov nad Topľou, proti žalovaným: 1/ G. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. I. XXX/XX, XXX XX A., právne zastúpenej: JUDr. Radoslav Soták, advokát so sídlom Námestie Slobody 7, 071 01 Michalovce, 2/ J. B. nar. 10.10.1950, bytom E. K. XXX/XX, XXX XX K., 3/ C. L. nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX/X, XXX XX F., o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, o odvolaní žalovanej 1/ proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 7C/40/2020 – 284 zo dňa 19.12.2023 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) výrokom I. určil, že v žalobe bližšie špecifikované nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiiteľke J. F., nar. XX.X.XXXX, zomrelej XX.X.XXXX, výrokom II. priznal žalobkyňi voči žalovanej 1/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, výrokom III. ostatným stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal a výrokom IV. zaviazal uctáreň súdu na vrátenie zálohy žalobkyňi.

2. V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala určenia, že v žalobe špecifikované nehnuteľnosti patria do dedičstva po jej nebohej matke, ktorá ich počas svojho života darovacou zmluvou spísanou vo forme notárskej zápisnice dňa 24.6.2020 previedla na žalovanú 1/. Podľa tvrdení žalobkyne jej matka dlhodobo trpela duševnými poruchami, ktoré ju robili na tento úkon nespôsobilou. Navyše podľa tvrdenia žalobkyne mala vážne problémy so zrakom, a teda nebola schopná si darovaciu zmluvu prečítať.

3. Žalovaná 1/ s podanou žalobou nesúhlasila a uviedla, že matka jej nehnuteľnosti darovala ako prejav vďaky za to, že ju dochovala.

4. V priebehu konania na základe návrhu žalobkyne do konania na strane žalovaných vstúpili žalované 2/ a 3/, ktoré prichádzajú do úvahy ako dedičia po nebohej poručiiteľke, a tieto s podanou žalobou súhlasili.

5. Vo veci bolo nariadené znalecké dokazovanie, ktorého výsledkom bol záver znalca o nespôsobilosti poručiiteľky na uzavretie darovacej zmluvy, nakoľko v tom čase nebola schopná vnímať zmysel a následky darovania ako právneho úkonu.

6. Žalovaná 1/ so závermi znaleckého posudku nesúhlasila a spochybnila samotný znalecký posudok aj jeho závery.

7. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 34, § 37 ods. 1, § 38 ods. 1 a 2, § 39, § 123, § 126 ods. 1, § 132 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“), ust. § 137 písm. c), § 149, § 150 ods. 1 a 2, § 151 ods. 1 a 2, § 153 ods. 1 a 2, § 187 ods. 1 a 2, § 191 ods. 1, § 207 ods. 1 až 3, § 185 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ust. 17 ods. 5 a 6, § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch.

8. Prvoinštančný súd v odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že v danej veci sa stotožnil s tvrdením žalobkyne, že je daný na určovacej žalobe naliehavý právny záujem, pretože inak bez tohto určenia by bolo ohrozené právo žalobkyne alebo jej právne postavenie sa stalo neistým.

9. Spornou skutočnosťou medzi stranami sporu je platnosť právneho úkonu - darovacej zmluvy, ktorá bola spísaná vo forme notárskej zápisnice v spojení so spôsobilosťou alebohej na právny úkon potrebnou pre jeho platnosť. Žalobkyňa v konaní tvrdila, že nebohá J. F. uzatvorila darovaciu zmluvu už v čase, kedy trpela duševnou poruchou, ktorá ju robila na uvedený právny úkon nespôsobilou. S uvedenými tvrdeniami súhlasili aj žalované 2/ a 3/. Žalovaná 1/ poprela dôvodnosť žaloby. Mala za to, že nebohá bola spôsobilá na sporný právny úkon. Nesúhlasila so záverom posudku a doplnkom.

10. Rozhodnutie vo veci samej záviselo najmä od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti, a preto súd ustanovil znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria. V závere posudku znalec po oboznámení sa s obsahom spisu, lekáorskými správami, ktoré citoval vo svojom posudku, dospel k záveru, že nebohá J. F. mala diagnostikovanú demenciu pri Alzheimerovej chorobe s neskorým začiatkom, a nebola dňa 24.06.2020 spôsobilá na uzavretie darovacej zmluvy. Na svojom závere znalec zotrval aj pri podaní doplnku pre výhradu žalovanej 1/.

11. K námietkam žalovanej 1/ k znaleckému posudku prvoinštančný súd uviedol, že odborné závery znalca v znaleckom posudku nepodliehajú hodnoteniu súdu z hľadiska ich odbornej správnosti a súd hodnotí presvedčivosť posudku, pokiaľ ide o jeho úplnosť podľa úlohy zadanej súdom v uznesení o ustanovení znalca. To, že znalecký posudok neobsahuje ako prílohu lekárske správy, nevylučuje správnosť a presvedčivosť posudku. Podľa § 17 ods. 5 zákona o znalcoch, podklady, z ktorých znalec pri vykonávaní znaleckého posudku vychádzal, nemusia byť prílohou znaleckého posudku, ak sú verejne prístupné alebo ak sú súčasťou spisového materiálu; v takom prípade znalec odkáže na zdroj spôsobom, aby nebol zameniteľný. Znalec uviedol zdroj správ a to menovaním ústavu, kde bola nebohá hospitalizovaná. Ani neudelenie súhlasu žalovanou 1/ na oboznámenie sa so zdravotnou dokumentáciou nevyvracia zákonnosť posudku. V zmysle zákona o zdravotnej starostlivosti znalec pri podaní znaleckého posudku, kedy je ustanovený súdom, má právo sa oboznamovať so zdravotnou dokumentáciou pre účely podania znaleckého posudku.

12. Žalovaná 1/ nepredložila žiaden dôkaz, ktorý by ochorenie a jeho dôsledky u nebohej vylučoval. Súd nemal za dôvodné ani znalecké dokazovanie ústavom, nakoľko nejde o obzvlášť závažný prípad vyžadujúcich si osobitné vedecké posúdenie, a nebol ani žalovanou 1/ predložený iný záver znalca, ktorých závery by boli v zrejmom rozpore. Strana sporu má možnosť podať súkromný znalecký posudok, ktorý podaný nebol.

13. Z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že v čase uskutočnenia právneho úkonu, spísania darovacej zmluvy dňa 24.06.2020, konala J. F. v ochorení, ktoré ju robilo neschopnou na právny úkon, pretože nemohla v plnej miere pochopiť obsah a následok úkonu. Takýto právny úkon je absolútne neplatný v zmysle § 38 ods. 2 OZ. Neplatnou darovacou zmluvou žalovaná 1/ nemohla nadobudnúť vlastnícke práva k predmetným nehnuteľnostiam. Po vyriešení tejto predbežnej otázky dospel súd k záveru, že nebohá J. F. bola v deň svojej smrti dňa 24.06.2020 vlastníkom predmetných nehnuteľností, a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

14. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 CSP a priznal žalobkyňi náhradu trov konania voči žalovanej 1/ v celom rozsahu.

15. Pokiaľ ide o trovy konania voči žalovaným 2/ a 3/, súd rozhodol, že voči týmto žalobkyňa nemá nárok na náhradu trov konania, pretože tieto žalované so žalobou súhlasili a účastníkmi sporu sa stali z dôvodu núteného procesného spoločenstva. Túto okolnosť súd videl ako dôvod hodný osobitného zreteľa.

16. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná 1/ z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) CSP namietajúc nepreskúmateľnosť rozsudku. Mala za to, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s jej námietkami ohľadom správnosti a zákonnosti znaleckého posudku. Namietala, že prepúšťacie správy, ktoré boli podkladom pre vypracovanie znaleckého posudku nie sú jeho súčasťou a nie ani súčasťou súdneho spisu. Žalovaná považuje posudok za nepresvedčivý aj z dôvodu nekontaktovania A. J., u ktorej bola poručiiteľka v ambulantnej starostlivosti. Podľa žalovanej znalec neuviedol žiadnu odbornú literatúru, z ktorej by vyplývali jeho závery. Za nesprávny považuje žalovaná 1/ aj výrok o trovách, nakoľko uznanie žaloby nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov konania. Na základe uvedeného navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania.

17. Žalobkyňa nesúhlasila s tvrdením žalovanej 1/ o nepreskúmateľnosti napádaného rozhodnutia. Poukázala na to, že súd prvej inštancie správne posúdil a vyhodnotil znalecký posudok. Žalobkyňa nesúhlasí s tým, že znalecký posudok je nepresvedčivý, keďže znalec ako osoba určená pre posúdenie odbornej otázky postupovala v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Žalobkyňa za správne považuje aj rozhodnutie súdu o trovách konania. Úspech žalovaných 2/ a 3/ nemožno hodnotiť rovnakým spôsobom ako úspech, resp. neúspech žalovanej 1/. Na základe uvedeného žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a priznal žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

18. Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po preskúmaní rozsudku v napadnutom rozsahu, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalovanej 1/ podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, pri viazanosti dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, dospel k záveru, že odvolanie žalovanej 1/ je opodstatnené.

19. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

20. Odvolacia argumentácia žalovanej 1/ spočívala najmä v námietkach voči podanému znaleckému posudku a jeho doplneniu. Žalovaná vyčítala, že znalecký posudok neobsahuje ako prílohu lekárske správy, že znalec nekontaktoval A. J., v ambulantnej starostlivosti ktorej sa poručiiteľka nachádzala a napokon nedostatočné zdôvodnenie prijatých záverov a nedostatok citovanej odbornej literatúry.

21. Podľa ust. § 17 ods. 4 zákona č. 382/2004 Z.z. zákona o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch (ďalej len „zákon o znalcoch“), písomné vyhotovenie znaleckého posudku obsahuje a) titulnú stranu, b) úvod, c) posudok, d) záver, e) prílohy potrebné na zabezpečenie preskúmateľnosti znaleckého posudku, f) znaleckú doložku.

22. Podľa ust. § 17 ods. 5 zákona o znalcoch, titulná strana znaleckého posudku obsahuje identifikačné údaje znalca a zadávateľa, číslo spisu alebo objednávky, označenie „znalecký posudok“, poradové číslo znaleckého posudku, stručnú charakteristiku predmetu znaleckého skúmania, počet strán a vyhotovení znaleckého posudku. Úvod obsahuje úlohu, účel a predmet znaleckého skúmania a výpočet podkladov, z ktorých znalec pri vykonávaní znaleckého posudku vychádzal. V časti „posudok“ znalec uvedie opis predmetu znaleckého skúmania a skutočností, na ktoré pri úkone znaleckej činnosti prihliadal, uvedie postup, na základe ktorého sa dopracoval k odpovediam na otázky položené zadávateľom a k splneniu ním uložených úloh. V časti „záver“ znalec odcituje otázky zadávateľa a uvedie na ne stručné odpovede. Celková skladba znaleckého posudku musí umožniť preskúmať jeho obsah a overiť odôvodnenosť postupov. Podklady, z ktorých znalec pri vykonávaní znaleckého posudku vychádzal, nemusia byť prílohou znaleckého posudku, ak sú verejne prístupné alebo ak sú súčasťou spisového materiálu; v takom prípade znalec odkáže na zdroj spôsobom, aby nebol zameniteľný. Rozsiahle podklady možno uložiť na prenosný nosič dát, ktorý je súčasťou znaleckého posudku; to neplatí pre znalecký posudok podaný v elektronickej podobe.

23. Štruktúru a povinné náležitosti znaleckého posudku upravuje ust. § 17 zákona o znalcoch. Ako jednu z podstatných náležitostí znaleckého posudku zákon vyžaduje prílohy potrebné na zabezpečenie

preskúmateľnosti znaleckého posudku, pričom podklady, z ktorých znalec pri vykonávaní znaleckého posudku vychádzal, nemusia byť prílohou znaleckého posudku, ak sú verejne prístupné alebo ak sú súčasťou spisového materiálu.

24. V znaleckom posudku predloženom v prejednávanej veci v časti IV. Prílohy je ako príloha uvedené len uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 7C/40/2020 zo dňa 21.9.2022 o pribratí znalca, ktoré je súčasťou posudku. Žiadne iné prílohy sa v znaleckom posudku nenachádzajú.

25. Z obsahu znaleckého posudku vyplýva, že znalec pri vypracovávaní posudku vychádzal zo zdravotnej dokumentácie poručiťky, a to prepúšťacej správy z hospitalizácie v B. E. A., E. v dňoch od 14.8.2012 do 19.9.2012, prepúšťacej správy z hospitalizácie v B. E. A., E. v dňoch od 16.6.2015 do 12.7.2015, prepúšťacej správy z hospitalizácie v B. E. A., E. v dňoch od 9.5.2017 do 1.6.2017, prepúšťacej správy z hospitalizácie v B. E. A., E. v dňoch od 20.10.2011 do 11.11.2011. Súčasťou súdneho spisu sú len dve prepúšťacie správy z hospitalizácie v období od 14.8.2012 do 19.9.2012 a od 20.10.2011 do 11.11.2011, a teda čo sa týka týchto prepúšťacích správ, tieto v zmysle zákona nemuseli byť prílohou k znaleckému posudku, a preto ich absencia ako príloh nie je vadou posudku.

26. Súčasťou posudku však nie sú ďalšie prepúšťacie správy, ktoré boli podkladom pre vykonanie znaleckého úkonu. Nemožno súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie, že tieto nemuseli byť prílohou posudku, pretože znalec uviedol zdroj správ menovaním ústavu, v ktorom bola poručiťka hospitalizovaná. Odkaz na zdroj podkladov je postačujúci len v tom prípade, ak zdroj je verejne prístupný. Zdravotná dokumentácia vedená poskytovateľom zdravotnej starostlivosti však kritérium verejnej prístupnosti nespĺňa. Naopak, ide o osobné údaje podliehajúce zvýšenej ochrane.

27. Požiadavka na doloženie podkladov, ktoré znalec použije pri vypracovávaní znaleckého posudku smeruje k zabezpečeniu preskúmateľnosti znaleckého posudku. Súd síce nemôže hodnotiť správnosť odborných záverov vyjadrených znalcom, avšak nemôže ani bez ďalšieho nekriticky prebrať závery znaleckého posudku. Súd by mal hodnotiť znalecký posudok komplexne a z viacerých hľadísk, ako je presvedčivosť posudku, čo do jeho úplnosti vo vzťahu k zadaniu, logické odôvodnenie znaleckého nálezu a jeho súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi, vrátane prípravy znaleckého skúmania, zadovážovanie podkladov pre znalca, priebeh znaleckého skúmania, vierohodnosť teoretických východísk, ktorými znalec odôvodňuje svoje závery, spoľahlivosť metód použitých znalcom a spôsob vyvodzovania záverov znalca. Ak by súd ponechal bez povšimnutia vecnú správnosť znaleckého posudku a slepo dôveroval záverom znalca, znamenalo by to vo svojich dôsledkoch popretie zásady voľného hodnotenia dôkazov, poprelo by to možnosť súdu hodnotiť podľa jeho vnútorného presvedčenia, privilegovať znalecký dôkaz a preniesť zodpovednosť za skutkovú správnosť súdneho rozhodnutia na znalca. Tento postup je z ústavného hľadiska neakceptovateľný.

28. Ak sa teda znalec vyjadroval k psychickému stavu osoby a jej spôsobilosti na právny úkon, pričom musel vychádzať len z jej zdravotnej dokumentácie ako jediného zdroja informácií, je za účelom overenia pravdivosti a úplnosti týchto vstupných údajov zo strany súdu potrebné mať k dispozícii ich zdroj. Bez toho súd v rámci hodnotenia posudku nemôže ustáliť, či závery uvedené v posudku vychádzajú z obsahu lekárskeho správ a korešpondujú s nimi.

29. Z týchto dôvodov považuje odvolací súd námietku žalovanej 1/ týkajúcu sa neúplnosti znaleckého posudku z dôvodu absencie lekárskeho správ ako jeho povinných príloh za dôvodnú.

30. K dôvodnosti odvolacej námietky žalovanej 1/ týkajúcej sa nekontaktovania A. J. je nateraz predčasné zaujať definitívne stanovisko, nakoľko z dôvodu neúplnosti znaleckého posudku nie je možné komplexne vyhodnotiť ani samotný posudok a jeho závery. Avšak v prípade, ak by prvoinštančný súd po doplnení znaleckého posudku a jeho následnom hodnotení dospel k záveru o správnosti znaleckého posudku, javí sa ako dôvodné a dostatočné vysvetlenie, ktoré znalec podal v dodatku k znaleckému posudku, keď znalec na základe odborného posúdenia dospel k záveru o trvalom poškodení cievného nervového systému a trvalom rozvoji dementného syndrómu, pri ktorom nedochádza k zlepšeniu, čo je dôvodom nemennosti záverov znaleckého posudku ani vzhľadom na fakt, že poručiťka navštevovala psychiatrickú ambulanciu. Uvedené tvrdenie je odborným záverom znalca, ku ktorého správnosti súd nie je kompetentný sa vyjadrovať, avšak za predpokladu úplnosti a presvedčivosti znaleckého posudku tak, ako je uvedené v bode 10 odôvodnenia tohto uznesenia.

31. Čo sa týka ďalších námietok žalovanej 1/ voči znaleckému posudku a postupu znalca, tieto odvolací súd nepovažoval za dôvodné, nakoľko tieto námietky sa týkajú samotného odborného posúdenia znalcom a jeho odborných záverov, na ktorých hodnotenie správnosti či nesprávnosti súd nie je oprávnený. Znalecký posudok má byť individualizovaný a má predstavovať praktickú aplikáciu odborných vedomostí znalca na daný prípad tak, aby jeho závery mohli byť podkladom pre rozhodnutie súdu. Nie je to vedecká štúdia, v ktorej by sa vyžadovalo širokorozsiahle popísanie danej problematiky z pohľadu všetkých teoretických východísk. Navyše samotná námietka je vágna, nakoľko len vo všeobecnosti odkazuje na odbornú literatúru, ktorú nijako nekonkretizuje a nešpecifikuje. Nie je úlohou odvolacieho súdu, a nie je ani v jeho kompetencii vyhľadávať odbornú literatúru z oblastí iných ako právnych vied a aplikovať informácie z nich získané.

32. Taktiež za nedôvodnú považoval odvolací súd aj námietku voči neustanoveniu znaleckého ústavu. Súd prvej inštancie správne uviedol, že ustanovenie znaleckého ústavu v tomto prípade nie je opodstatnené. Tento postup je prípustný len v obzvlášť závažných prípadoch vyžadujúcich si osobitné vedecké posúdenie, alebo ak závery znalcov sú v zrejmom rozpore. Znalecký ústav ako právnická osoba je špecializované vedecké a odborné pracovisko, ktoré plní funkciu rezortného a metodického centra v oblasti znaleckej činnosti zapísanej v zozname. Znalecký ústav vykonáva znaleckú činnosť najmä vo zvlášť obťažných prípadoch vyžadujúcich osobitné vedecké posúdenie. Okolnosti prejednávanej veci sa nejavia byť natoľko závažné a odborne náročné, že by odôvodňovali nariadenie znaleckého dokazovania znaleckým ústavom.

33. V otázke kontrolného znaleckého posudku sa odvolací súd nestotožňuje s názorom súdu prvej inštancie o tom, že nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania podľa CSP nie je prípustné. Ak by súd mal pochybnosti o vecnej správnosti znaleckého posudku, je povinný znalcovi uložiť, aby podal vysvetlenie, posudok doplnil alebo inak odstránil jeho nedostatky, prípadne aby vypracoval nový posudok, alebo musí ustanoviť iného znalca, aby vec znovu posúdil a vyjadril sa aj k správnosti už podaného posudku. Nariadenie nového znaleckého dokazovania sa však nateraz nejaví ako opodstatnené. Sledujúc zásadu hospodárnosti konania je postačujúce a vhodnejšie doplnenie už podaného znaleckého posudku.

34. Správne tiež súd prvej inštancie podotkol, že pokiaľ žalovaná 1/ nesúhlasí s vypracovaným znaleckým posudkom, môže predložiť súkromný znalecký posudok, ktorý má rovnocenné postavenie ako znalecký posudok vyhotovený znalcom ustanoveným súdom.

35. Žalovaná namietala aj nesprávnosť výroku o náhrade trov konania. Vzhľadom na zrušenie rozsudku čo do veci samej odvolací súd zrušil aj súvisiaci výrok o trovách konania.

36. Napriek tomu odvolací súd dodáva, vo vzťahu k namietanej aplikácii ust. § 257 CSP, že jeho použitie je v tomto prípade vhodné. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú, a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Aj tu však treba skúmať, či nejde o výnimku z výnimky, či teda na ponechanie účinkov právnej normy nie sú dané dôvody. Nejde o automatické pravidlo, ktoré by sa uplatňovalo vo vzťahu k určitému typu konania (k tomu napr. nálezy Ústavného súdu ČR, III. ÚS 292/07 či I. ÚS 303/12), ale ide o prvok individualizácie, nie ľubovôle zo strany súdu (pozri nález Ústavného súdu ČR, III. ÚS 727/2000).

37. V prejednávanej veci žalované 2/ a 3/ vzhľadom na ich postoj k žalobe nezavinili žalobkyni vznik trov konania, tieto žalobkyni vznikli len ako dôsledok obrany žalovanej 1/, ktorá s podanou žalobou nesúhlasí. Preto odvolací súd nepovažuje aplikáciu ust. § 257 CSP v prípade vyhovenia žalobe za nedôvodnú. Je ale potrebné dať súdu prvej inštancie do pozornosti, že pred aplikáciou tohto ustanovenia je potrebné dať stranám sporu priestor na vyjadrenie.

38. Z uvedených dôvodov považoval odvolací súd odvoláciu námietku žalovanej 1/ o neúplnosti znaleckého posudku za dôvodnú a rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

39. Úlohou súdu prvej inštancie po zrušení veci bude nariadiť doplnenie znaleckého posudku o doloženie príloh, t.j. lekárskeho správ, ktoré boli podkladom pre posúdenie zdravotného stavu poručiťelky, resp.

v prípade existencie zákonnej prekážky ich predloženia, o podanie vysvetlenia, prečo nebolo možné ich doložiť ako príloh k znaleckému posudku. Po doplnení znaleckého posudku prvoinštančný súd v zmysle vyššie naznačených intencií opätovne vyhodnotí závery posudku a na základe toho vo veci rozhodne.

40. Prvoinštančný súd rozhodne podľa § 396 ods. 3 CSP aj o nároku na náhradu trov konania, vrátane odvolacieho.

41. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).